

Iran - China

Chamber of Commerce and Industries

اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

بولتن خبری روزانه

۲۴ آذر ۱۴۰۴

اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

بولتن خبری روزانه اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

مورخ ۲۴ آذر ۱۴۰۴

فهرست

- ۱- امضای تفاهم نامه همکاری بین اتاق و شورای توسعه تجارت بین المللی چونچینگ
- ۲- ثبات عملکرد اقتصادی چین در ماه نوامبر
- ۳- ادراک اندیشه چینی در مفهوم خودکفایی غلات
- ۴- بهره بردن بانک‌های خارجی از فرصت‌های ناشی از فعالیت شرکت‌های چینی در سطح بین‌المللی
- ۵- چونگ‌چینگ؛ موتور جدید صادرات خودروهای برقی چین به بازارهای جهانی
- ۶- بخشنامه جدید چین برای تقویت حمایت مالی از مصرف
- ۷- موسسه پژوهشی: صنعت اصلی هوش مصنوعی چین در سال ۲۰۲۵ به ۱,۲ تریلیون یوان می‌رسد
- ۸- نکات کلیدی که باید در مورد عملیات گمرکی ویژه در سراسر جزیره هاینان FTP بدانید

امضای تفاهم نامه همکاری بین اتاق و شورای توسعه تجارت بین المللی چونگچینگ

در راستای تحکیم و تعمیق همکاری دوستانه بین اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین و شورای توسعه تجارت بین المللی چونگچینگ، تفاهم نامه همکاری بین روسای دو سازمان به امضا رسید.

دبیرخانه اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

داده‌های رسمی روز دوشنبه نشان داد که اقتصاد چین در ماه نوامبر، در میان موانع و عدم قطعیت‌ها، به طور کلی پایدار ماند و تولید صنعتی به دلیل عملکرد قوی در بخش‌های تولید تجهیزات و فناوری پیشرفته، رشد مداومی داشت.

آمار منتشر شده توسط اداره ملی آمار (NBS) نشان داد که تولید صنعتی با ارزش افزوده چین - معیار فعالیت در بخش‌های تولید، معدن و خدمات رفاهی - پس از افزایش ۴,۹ درصدی در ماه اکتبر، نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۴,۸ درصد در ماه نوامبر افزایش یافته است.

قابل توجه است که تجهیزات و تولید فناوری پیشرفته در ماه نوامبر عملکرد قوی‌ای را گزارش کردند و به ترتیب ۷,۷ و ۸,۴ درصد افزایش یافتند.

خرده‌فروشی، معیار کلیدی هزینه‌های مصرف‌کننده، در ماه نوامبر نسبت به سال گذشته ۱,۳ درصد رشد کرد، در حالی که این رقم در ماه اکتبر ۲,۹ درصد بود.

در همین حال، سرمایه‌گذاری در دارایی‌های ثابت - معیار هزینه‌های مربوط به اقلامی از جمله زیرساخت‌ها، املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات - در ده ماه اول سال ۱,۷ درصد کاهش و همچنین از ژانویه تا نوامبر در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته ۲,۶ درصد کاهش یافته است.

طبق گزارش NBS، نرخ بیکاری شهری مورد بررسی در ماه نوامبر ۵,۱ درصد بوده است که نسبت به ماه اکتبر تغییری نداشته است.

Yearly Growth of Retail Sales of Consumer Goods

Unit: %

Source: National Bureau of Statistics
Chart by Business Desk, China Daily Website

数看中国
CHINA
DATA

در حالی که داده‌ها نشان می‌دهد اقتصاد چین در ماه نوامبر به طور کلی پایدار مانده است، NBS هشدار داد که اقتصاد گسترده‌تر همچنان با چالش‌هایی در بحبوحه عدم قطعیت‌های خارجی و تقاضای داخلی ناکافی روبرو است.

NBS با نگاهی به آینده، اعلام کرد که این کشور سیاست‌های کلان اقتصادی پیشگیرانه‌تری را با هدف تحریک تقاضای داخلی، بهینه‌سازی عرضه و حفظ ثبات در اشتغال، فعالیت‌های تجاری، بازارها و انتظارات اجرا خواهد کرد.

China Daily

یک تحلیلگر بخش کشاورزی با اشاره به برنامه خودکفایی غلات چین نوشت، یکی از نگرانی‌های رهبران چین تحریم غلات توسط صادرکنندگان اصلی جهان است که از آن به عنوان یک سلاح سیاسی علیه آنها استفاده کنند.

به گزارش خبرگزاری مهر، حسین شیرزاد، تحلیلگر مسائل توسعه‌ای حوزه کشاورزی در یادداشتی اختصاصی برای خبرگزاری مهر نوشت، وابستگی چین به واردات مواد غذایی احتمالاً با کاهش میزان زمین‌های قابل کشت افزایش خواهد یافت. طبق آمار دولت چین، بین سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۹ میلادی چین بیش از ۵ درصد از زمین‌های قابل کشت خود را به دلیل عواملی مانند استفاده بیش از حد کود و بی توجهی به کاربری اراضی از دست داده است. تغییرات آب و هوایی شدید، تخریب محیط زیست، کمبود آب و آلودگی و تغییرات آب و هوایی می‌تواند این مشکل را تشدید کند.

محققان از ایالات متحده آمریکا و چین تخمین می‌زنند که تغییرات آب و هوایی و آلودگی ازن با هم میانگین محصول ملی چین را ۱۰ درصد (۵۵ میلیون تن در سال) از سال ۱۹۸۱ تا ۲۰۱۰ کاهش داده است. چین تقریباً ۲۰ درصد از جمعیت جهان را با کمتر از ۹ درصد از زمین‌های قابل کشت جهان تغذیه می‌کند و سعی دارد تا با اتخاذ مجموعه‌ای از سیاست‌ها و اقدامات حمایتی از جمله خط قرمز حفاظت از زمین‌های کشاورزی، ایجاد زمین‌های کشاورزی یکپارچه با تسهیلات ارزان‌قیمت و خدمات فنی ویژه، مدیریت دشت‌های خاصی به مثابه مناطق عملکردی تولید غلات، افزایش ذخایر راهبردی غلات، راه اندازی پروژه‌های حفاظت از آب و زمین‌های کشاورزی، لجستیک بین‌المللی کمربند و جاده و کشت فراسرزمینی، ظرفیت تولید و انبارش غلات خود را به طور پیوسته افزایش دهد.

با این حال، دگرگونی سریع اجتماعی-اقتصادی با تغییر رژیم‌های غذایی طبقه متوسط شهری به سمت سهم‌های بالاتری از غذاهای غیر نشاسته‌ای، منجر به تقاضای فزاینده برای غلات خوراکی فرآوری شده، گردیده است. بنابراین قابل درک است که رهبران چینی توجه زیادی به امنیت غذایی داشته باشند. از نگره تاریخی، قحطی‌ها و بحران‌های غذایی، گورستان سلسله‌های امپراتوری چین بوده‌اند. آنها بارها جرعه شورش‌های دهقانی و قیام‌های سیاسی را برانگیختند که منجر به فروپاشی رژیم‌ها شده است. از سال ۱۹۴۹، رهبران و سیاست‌گذاران حزب کمونیست چین به طور مداوم امنیت غذایی را به عنوان یک پیش نیاز ضروری برای حفظ قدرت در اولویت قرار داده‌اند.

اهمیت امنیت غذایی در امنیت ملی

آخرین بحران غذایی در سراسر چین، قحطی بزرگ در سال‌های ۱۹۵۹-۱۹۶۱ بود که بزرگترین قحطی در تاریخ بشریت رخ داد. جرقه‌های جهش بزرگ به جلو و مجموعه‌ای از سیاست‌های صنعتی‌سازی رادیکال، منجر به مرگ ۳۰ میلیون نفر از گرسنگی شد. قحطی بزرگ، بذر آشفتگی اجتماعی-سیاسی یک دهه انقلاب فرهنگی در سال‌های ۱۹۶۶-۱۹۷۶ را کاشت. اگرچه رهبران فعلی چین به طور علنی درباره چنین فجایع ناشی از سیاست‌ها صحبت نمی‌کنند، اما آنها از طریق این رویدادها زندگی کرده‌اند.

اولویت بندی مستمر آنها در مورد خودکفایی غذایی نشان می‌دهد که آنها نمی‌خواهند چنین اشتباهاتی را تکرار کنند. بنابراین در حیات طولانی سرزمینی به نام چین، شورش‌های دهقانی متعددی وجود داشته که بیشتر آنها به دلیل قحطی بوده است. علاوه بر این، قحطی فاجعه بار در اوایل دهه ۱۹۶۰، اثری پاک نشدنی در روان ملی چینی‌ها بر جای گذاشته است. اگرچه آزادسازی تجارت و جهانی شدن اقتصاد، فرصتی را برای چین کمونیست فراهم کرده که تا حدی به بازار جهانی برای تأمین غذا تکیه کند، اما رهبران چینی تردید دارند که آیا می‌توان امنیت غذایی چین را فقط با تکیه بر بازار جهانی تضمین کرد، یا خیر؟

نخست اینکه کشورهای اصلی صادرکننده غلات، سوابق سیاستی ضعیفی و متزلزلی به ویژه در مواقع بروز بحران‌های داخلی دارند و معمولاً شوک‌های داخلی خود را به کشورهای واردکننده منتقل می‌کنند. مثلاً در طول دهه ۱۹۷۰، ایالات متحده برای ۳ سال متوالی صادرات سویا و غلات را برای جلوگیری از افزایش قیمت مصرف کننده تحریم کرد. یا در سال ۱۹۹۶، اتحادیه اروپا برای کاهش صادرات و جلوگیری از افزایش قیمت گندم داخلی، مالیات صادرات گندم را وضع کرد.

این رویدادها به عدم قطعیت‌ها در تأمین غلات از مبادی تجاری بین‌المللی دامن می‌زند.

دوم، اینکه رهبران چین نگران هستند که تحریم غلات توسط صادرکنندگان اصلی به عنوان یک سلاح سیاسی علیه چین استفاده شود. طی سال‌های ۱۹۱۴-۱۹۸۵، تعداد ۱۰۴ تحریم بین‌المللی وجود داشت که ۱۰ مورد آن مربوط به غلات بود. شدیدترین آنها تحریم غلات، مواد غذایی خام و صادرات محصولات زراعی کشاورزی به اتحاد جماهیر شوروی سابق در اعتراض به تهاجم این کشور به افغانستان در سال ۱۹۸۰ بود.

مروزه اگرچه تحریم‌های غلات تا حدودی بی اثر تلقی می‌شوند، اما همچنان خطر بالقوه بزرگی برای چین به همراه دارند.

متأسفانه، برای کشوری با جمعیت زیاد همچون چین هیچ تضمینی وجود ندارد که هیچ گونه تحریم غلات علیه آن اجرا نشود. اگرچه سند «مشارکت و همکاری راهبردی سازنده» بین چین و ایالات متحده تدوین شده، اما هنوز اختلافات متعددی بین دو کشور وجود دارد که شامل عدم تعادل تجاری، محدودیت‌ها در دسترسی به بازار، فناوری حساس نظامی و حقوق بشر و یا حتی به قدرت رسیدن فردی مانند ترامپ یا ظهور مجدد جریان ترامپیسم در ۲۰۲۳ است. حتی وقتی اختلافات آنها بر اساس تعصبات ایدئولوژیک یا قضیه تایوان باشد، در مورد برخی از مسائل کوچک می‌توان به شدت اغراق کرد. علاوه بر این، اکثر صادرکنندگان اصلی غلات، متحدان ایالات متحده هستند که احتمالاً از سیاست این کشور در قبال چین پیروی می‌کنند. با توجه به اینکه تحریم‌های ایالات متحده علیه چین از زمان حادثه «تیان آنمن» به طور کامل حذف نشده است، تلاش‌های هماهنگ بین ایالات متحده و متحدانش تحریم‌های غلات علیه چین را مؤثرتر خواهد کرد.

در عین حال، ناامنی غذایی بالقوه چین اغلب توسط مخالفان آزادسازی تجارت غلات اغراق شده است. در واقع، امروزه احتمال تحریم غلات علیه چین بسیار اندک است. ایالات متحده با آگاهی از اینکه تحریم‌هایش بسیار ناکارآمد بوده است، احتمالاً از تحریم غلات به عنوان یک سلاح سیاسی استفاده نمی‌کند. حتی اگر ایالات متحده تحریم‌های غلات را علیه چین اعمال کند، سایر کشورهای صادرکننده اصلی غلات به احتمال زیاد سیاست ایالات متحده را دنبال خواهند کرد. حتی در طول جنگ سرد، سایر کشورهای

صادرکننده غلات از سیاست ایالات متحده برای تحریم غلات علیه اتحاد جماهیر شوروی سابق پیروی نکردند. برای کشورهای صادرکننده غلات در دوران پس از جنگ سرد حتی کمتر احتمال دارد که سیاست تحریم غذا را علیه کشور دیگری به کار گیرند.

مهم‌تر از آن، چین می‌تواند با استفاده از بازمهندسی اخیر ذخایر غلات خود، شوک ناشی از تحریم‌های احتمالی غلات را کاهش دهد. نسبت ذخایر غلات چین به مصرف غلات ظاهراً بر اساس استانداردهای بین‌المللی بالا است. علاوه بر این، طی دو دهه اخیر، سرمایه‌گذاری دولت مرکزی در ساخت تأسیسات ذخیره غلات به طور قابل توجهی باعث افزایش ذخایر غلات چین شده است. هرگونه تحریم غلات به دلیل کشش بالای عرضه غلات تنها اثرات کوتاه مدتی دارد و کشورهای عرضه کننده که در تحریم شرکت نمی‌کنند، می‌توانند به راحتی تولید خود را افزایش دهند تا به مرور زمان غلات چین را تأمین کنند.

اثر بخشی محدود تحریم‌های غلات و همچنین ذخایر بزرگ غلات در چین این دیدگاه را تأیید می‌کند که ناامنی چین در مورد چشم‌انداز غذایی آن امروزه کم‌رنگ شده است. با این حال، با وجود تعهدات بین‌المللی برای تضمین امنیت غذایی چین، حتی نیم‌نگاهی از شک و تردیدهای چین در مورد امنیت غذایی خود کاهش نیافته است.

سیاست چین در خودکفایی

اما چرا چین در این رابطه با سیاست خودکفایی غلات (GSS) هیچ تسامحی را نمی‌پذیرد؟ طی ۴ دهه گذشته، دولت چین چندین سیاست را برای دستیابی به خودکفایی غلات اتخاذ کرده است.

در مورد تولید غلات، طرح سطح زیر کشت که سالانه توسط دولت طراحی می‌شود، با روش‌های اداری اجرا و کنترل می‌شود و تقریباً هر کشاورز را ملزم به کاشت غلات می‌کند. تبدیل زمین‌های زراعی برای استفاده غیر کشاورزی تحت کنترل شدید دولت است و احیای زمین برای کشت غله تشویق می‌شود.

دولت همچنین به تحقیقات کشاورزی و مزارع آنفارم به ویژه به پروژه‌هایی که مربوط به تأمین بذرهای پرمحصول هستند و ترویج خصوصی، کمک مالی می‌کند. پیگیری سیاست تولید غلات در چین سابقه طولانی دارد و حتی در زمان مازاد غلات نیز ادامه دارد. در مورد گردش مبادلات غلات، دولت تا سال ۱۹۸۵ بر تسلط شرکت‌های دولتی برگرددش غلات پافشاری می‌کرد، اما از سال ۱۹۹۷، خرید انحصاری توسط شرکت‌های غلات دولتی با سیستمی جایگزین شد که به خریداران بخش خصوصی اجازه خرید غلات از کشاورزان را می‌داد؛ چرا که شرکت‌های دولتی غلات ۲۱۴ میلیارد یوان (۲۶٫۱ میلیارد دلار آمریکا) زیان انباشته به جای گذارده بودند که بخشی از آن فقط به مشارکت انحصاری و ناکارآمد شرکت‌های دولتی در خرید غلات مربوط می‌شد.

اصلاحات گردش غلات در سال ۱۹۹۸ مکلف کرده بود تا فقط دفاتر غلات بتوانند غلات را از کشاورزان خریداری کنند، دفاتر غلات باید تمام غلاتی را که کشاورزان می‌خواهند به قیمت‌های حمایتی بفروشند، خریداری کنند و نمی‌توانند غلات را با ضرر بفروشند.

در واقع طی ۳۸ سال اخیر در چین، از دستکاری قیمت‌ها و نظام بیمه‌ای به عنوان ابزاری برای تحریک کشاورزان به کاشت غلات استفاده شده است. دولت تا حد زیادی قیمت‌های تهیه غلات را تعیین می‌کند که به نوبه خود بر قیمت‌های بازار تأثیر می‌گذارد. میانگین واقعی قیمت خرید غلات از زمان اصلاحات اقتصادی سال ۱۹۷۸ حدود ۷۰ درصد افزایش یافته است. از سال ۱۹۹۷، قیمت‌های حمایتی در سطحی بالاتر از هزینه‌های اقتصادی تولید غلات توسط دولت تعیین می‌شود.

در مورد واردات غلات نیز، دولت یک برنامه سالانه تدوین می‌کند و از نظام سهمیه بندی واردات استفاده کرده و به شرکت‌های تجاری دولتی حقوق انحصاری برای معامله با تجارت بین‌المللی غلات اعطا می‌کند. طبق برنامه، مجوزها توسط کمیسیون برنامه‌ریزی توسعه کشور صادر می‌شود. وقتی که در سال ۱۹۹۴، قیمت انواع غلات در چین از قیمت‌های بازار بین‌المللی فراتر رفت، مقامات

بیشتری در چین سیاست خودکفایی چین را مورد ارزیابی مجدد و نقد قرار دادند. از آنجایی که غلات یک کالای استراتژیک مهم است، سیاست گذاران باید عوامل اقتصادی و غیراقتصادی را هنگام تدوین سیاست تجارت غلات در نظر می‌گرفتند.

در ابتدا مزیت اقتصادی نسبی بین‌المللی باعث ایجاد بحث‌هایی در مورد سیاست خودکفایی غلات چین شد. چین نسبت به شاخص نیروی کار در برابر زمین‌های قابل کشت از رتبه ضعیفی برخوردار است. این نسبت در چین ۱۳,۳ درصد است در حالی که این نسبت در ایالات متحده و کانادا حدود ۶ درصد است. مبحث چالش برانگیزتر برای چین این است که تولید غلات یک فعالیت زمین محور است تا کار محور؛ این نقطه ضعف نسبی در تولید غلات تضمین می‌کند که با سیاست خودکفایی غلات، هزینه‌های داخلی غلات در چین بیشتر از سایر کشورهای صادرکننده اصلی غلات خواهد بود. از این رو، قیمت غلات داخلی در چین بسیار بالاتر از سایر صادرکنندگان غلات جهان است.

سیاست دولت چین برای تأمین امنیت غذایی

رویکرد شیء جین پینگ، رئیس جمهور چین به امنیت غذایی با تأکید بر عرضه داخلی، با هدف دستیابی به خودکفایی است. شیء از زمانی که در سال ۲۰۱۳ به قدرت رسید، بارها گفته است که «کاسه‌های برنج مردم چین باید همیشه محکم در دست خودمان باشد و عمدتاً از غلات چینی پر شود». در سمت عرضه داخلی، دولت ذخایر مواد غذایی مانند ذرت، برنج، گندم و گوشت را ایجاد کرده است.

در سال ۲۰۰۶، برای محافظت از کشاورزان از ضرر و زیان، قیمت حمایتی برای گندم معرفی کرد. همچنین سیاست «خط قرمز زمین‌های کشاورزی» را با هدف حفظ حداقل ۱۲۰ میلیون هکتار (مساحت کمی بزرگ‌تر از سوئد) از زمین‌های زراعی برای کشت محصولات زراعی تعیین کرد و تاکنون توانسته این هدف را حفظ کند. دولت برای تقویت زمین‌های کشاورزی با کیفیت بالا تلاش کرده است و در سال ۲۰۲۰ به هدف توسعه ۵۳,۳ میلیون هکتار از چنین زمین‌های کشاورزی دست یافته است.

در سال ۲۰۲۲، شیء هدف زمین‌های کشاورزی با کیفیت بالا را به ۶۶,۷ میلیون هکتار رساند و خواستار حفاظت از خاک سیاه حاصلخیز شد. دولت همچنین برای تقویت زنجیره تأمین مواد غذایی، تأمین بودجه برای تثبیت تولیدات کشاورزی داخلی و سرمایه گذاری در صنعت کشاورزی جهانی و زمین‌های کشاورزی خارج از کشور تلاش کرده است. بر اساس گزارش وزارت کشاورزی ایالات متحده، سرمایه گذاران چینی در سال ۲۰۲۱ دارای ۳۸۳ هزار و ۹۳۵ جریب زمین کشاورزی در ایالات متحده بودند در بخش تقاضا، به ویژه، دولت برای کاهش ضایعات مواد غذایی از طریق طرح‌هایی مانند «کمپین بشقاب پاک» تلاش کرده است.

مهر

بهره بردن بانک‌های خارجی از فرصت‌های ناشی از فعالیت شرکت‌های چینی در سطح بین‌المللی

شعبه پکن اداره ملی تنظیم مقررات مالی چین اعلام کرد که بانک‌های خارجی فعال در پکن با حمایت از کسب‌وکارهای بین‌المللی شرکت‌های چینی از مزایای توسعه این شرکت‌ها بهره می‌برند.

در سال ۲۰۲۴، این بانک‌ها در مجموع ۱,۲۴ تریلیون یوان (حدود ۱۷۵,۵۴ میلیارد دلار آمریکا) به فعالیت‌ها و کسب‌وکارهای ۱۴۹۰۰ شرکت چینی در کشورهای دیگر کمک مالی اختصاص داده‌اند.

در حال حاضر، ۴۸ بانک خارجی از ۱۷ کشور و منطقه جهان، شعب عملیاتی خود را در پکن تأسیس کرده‌اند.

شعبه پکن اداره ملی تنظیم مقررات مالی اعلام کرد که این شهر همچنان با عمل کردن به عنوان یک میدان آزمایش برای اصلاحات مالی، از توسعه محلی و تخصصی بانک‌های خارجی حمایت خواهد کرد.

CRI Online

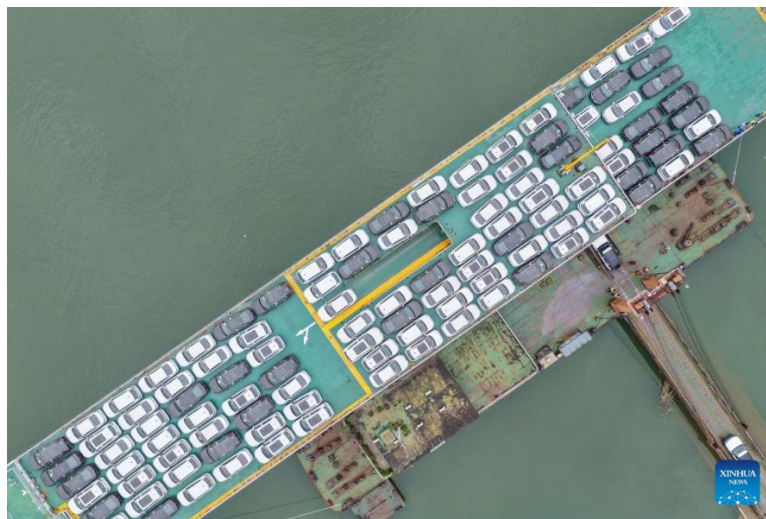
چونگ‌چینگ: موتور جدید صادرات خودروهای برقی چین به بازارهای جهانی

کلانشهر چونگ‌چینگ واقع در جنوب غربی چین طی سال‌های اخیر هم‌زمان با تسریع روند تبدیل شدن به یک قطب داخلی در سیاست گشایش چین، جایگاه خود را در صادرات خودروهای تولید داخل به بازارهای خارجی تقویت کرده است. با گسترش دسترسی به بازارهای بین‌المللی، شمار فزاینده‌ای از خودروهای تولیدشده در این شهر راهی بازارهای خارج از کشور شده‌اند.

صنعت خودروسازی چونگ‌چینگ مجموعه متنوعی از راهکارهای پیشرفته، از جمله خودروهای تمام برقی، هیبریدی قابل شارژ، برد افزا، پیل سوختی هیدروژنی و فناوری تعویض باتری را در بر می‌گیرد. تکامل زنجیره صنعتی، ارتقای کیفیت محصولات و بهبود سازوکارهای تأمین، نقش مهمی در رشد صادرات خودرو از این منطقه ایفا کرده است.

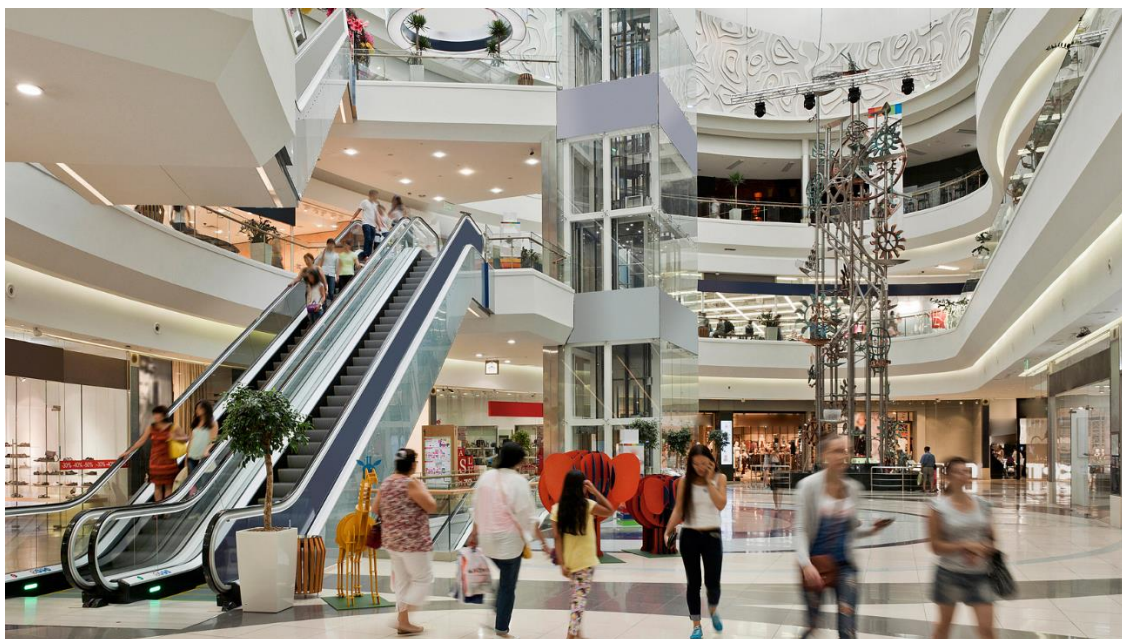

بر اساس آمار اداره گمرک چونگ‌چینگ، ارزش صادرات خودروهای تولیدی این شهر طی ۱۰ ماه نخست سال ۲۰۲۵ با رشد ۱۳,۶ درصدی نسبت به مدت مشابه سال قبل به ۴۰,۲۲ میلیارد یوان رسید. در این میان، ارزش صادرات خودروهای برقی با جهشی ۷۲,۱ درصدی به ۱۱,۶۵ میلیارد یوان افزایش یافته است.

CRI Online

بخشنامه جدید چین برای تقویت حمایت مالی از مصرف

مقامات چین روز یکشنبه ۱۴ دسامبر (۲۳ آذر) بخشنامه‌ای صادر کردند که در آن بر تقویت هماهنگی میان بخش‌های تجاری و مالی برای افزایش حمایت از مصرف، به‌عنوان موتور اصلی رشد اقتصادی کشور، تأکید شده است.

این سند که مشترکاً توسط وزارت بازرگانی، بانک خلق (بانک مرکزی) و اداره ملی تنظیم مقررات مالی منتشر شده، مجموعه‌ای از اقدامات را برای هدایت مؤسسات مالی به تمرکز بر حوزه‌های کلیدی مصرف و تسهیل گسترش تقاضای داخلی تشریح می‌کند.

در این بخشنامه بر ایجاد سازوکارهای هماهنگ مؤثر میان نهادهای تجاری و مالی در سطح محلی تأکید شده و دولت‌های محلی تشویق شده‌اند از ابزارهای متنوع سیاستی، از جمله ضمانت‌های مالی و یارانه سود وام، برای هدایت منابع اعتباری به بخش‌های مهم مصرف استفاده کنند.

این سند به‌طور ویژه بر به‌کارگیری یوان دیجیتال برای افزایش کارایی سیاست‌های ترویج مصرف تأکید دارد.

برای تقویت مصرف کالا، از مؤسسات مالی خواسته شده خدمات مرتبط با کالاهای بادوام و لوازم الکترونیکی گران‌قیمت را بهبود دهند. همچنین بر حمایت از برنامه‌های معاوضه تأکید شده و تعیین منطقی نرخ‌ها و شرایط وام بر اساس اعتبار وام‌گیرندگان پیشنهاد شده است.

در حوزه خدمات، این سیاست بر نوآوری در محصولات مالی برای صنایعی مانند مراقبت از سالمندان، پذیرایی، گردشگری و آموزش تمرکز دارد.

این بخشنامه همچنین توسعه الگوهای جدید مصرف، از جمله «اقتصاد نوپا»، مصرف سبز و سناریوهای دیجیتال را تشویق می‌کند و بر گسترش کاربرد هوش مصنوعی در افزایش مصرف تأکید دارد.

بر اساس این سند، حمایت مالی بیشتری از کارزار «خرید در چین» و توسعه شهرهای مرکز مصرف بین‌المللی انجام خواهد شد. این سیاست همچنین بر ترویج مصرف ورودی تأکید کرده و وعده داده است سهولت پرداخت برای بازدیدکنندگان خارجی به‌طور مستمر بهبود یابد.

علاوه بر این، این بخشنامه با هدف گسترش فعالیت‌های ترویجی مشترک با مشارکت نهادهای دولتی، مؤسسات مالی و بازرگانان برای ایجاد هم‌افزایی در تقویت مصرف تدوین شده است.

در پایان، این سند خواستار بهبود سازوکارهای اشتراک‌گذاری اطلاعات اعتباری برای شرکت‌های خرد و کوچک در بخش بازرگانی شده تا تأمین مالی با دقت بیشتری به واحدهای نیازمند اختصاص یابد.

CRI Online

موسسه پژوهشی: صنعت اصلی هوش مصنوعی چین در سال ۲۰۲۵ به ۱,۲ تریلیون یوان می‌رسد

بر اساس اعلام یک موسسه تحقیقاتی وابسته به وزارت صنعت و فناوری اطلاعات، پیش‌بینی می‌شود مقیاس صنعت اصلی هوش مصنوعی چین در سال ۲۰۲۵ از ۱,۲ تریلیون یوان، (۱۷۰ میلیارد دلار)، فراتر رود.

آکادمی فناوری اطلاعات و ارتباطات چین (CAICT) در یک مجمع صنعتی که به‌تازگی در پکن برگزار شد، اعلام کرد فناوری هوش مصنوعی به یک نقطه عطف مهم رسیده و روند گذار از نوآوری صرف فنی به تبدیل شدن به نیروی مولد در دنیای واقعی را شتاب داده است.

این نهاد با اشاره به ارتقای قابل توجه مدل‌های بزرگ هوش مصنوعی در سال جاری افزود قابلیت‌های زبانی این مدل‌ها حدود ۳۰ درصد و توانایی‌های درک چندوجهی آنها نزدیک به ۵۰ درصد افزایش یافته است.

بر اساس اعلام CAICT، بخش هوش تجسمی که ترکیبی از هوش مصنوعی و رباتیک است نیز با رشد سریع همراه بوده، بیش از ۴۰ میلیارد یوان تأمین مالی جذب کرده و بیش از ۳۵۰ شرکت را در سراسر زنجیره صنعتی درگیر کرده است.

این آکادمی همچنین فراتر از حوزه هوش مصنوعی، نقشه راه اتصال نسل بعدی را ترسیم کرد و پیش‌بینی کرد چین برنامه‌های تجاری ۶G را حدود سال ۲۰۳۰ آغاز کند و این فناوری تا سال ۲۰۳۵ در مقیاس گسترده به کار گرفته شود.

CRI Online

نکات کلیدی که باید در مورد عملیات گمرکی ویژه در سراسر جزیره هاینان FTP بدانید

بندر آزاد تجاری هاینان (FTP) در جنوب چین رسماً عملیات گمرکی ویژه در سراسر جزیره را در تاریخ ۱۸ دسامبر آغاز خواهد کرد، که اقدامی کلیدی برای تقویت تجارت و جذب تجارت جهانی خواهد بود.

هدف از عملیات گمرکی ویژه در سراسر جزیره، از بین بردن موانع با یک سیستم گمرکی دو لایه است که به عنوان "دسترسی آزادتر در خط اول، دسترسی تنظیم شده در خط دوم و جریان آزاد در داخل جزیره" توصیف می‌شود.

"خط اول" شامل هشت بندر ورودی است و به ارتباط هاینان با بازارهای خارج از کشور ارتباط دارد. این امر به کالاهای خارجی اجازه می‌دهد تا راحت‌تر وارد جزیره شوند و اکثر محصولات از تعرفه صفر و فرآیندهای ترخیص سریع بهره‌مند می‌شوند.

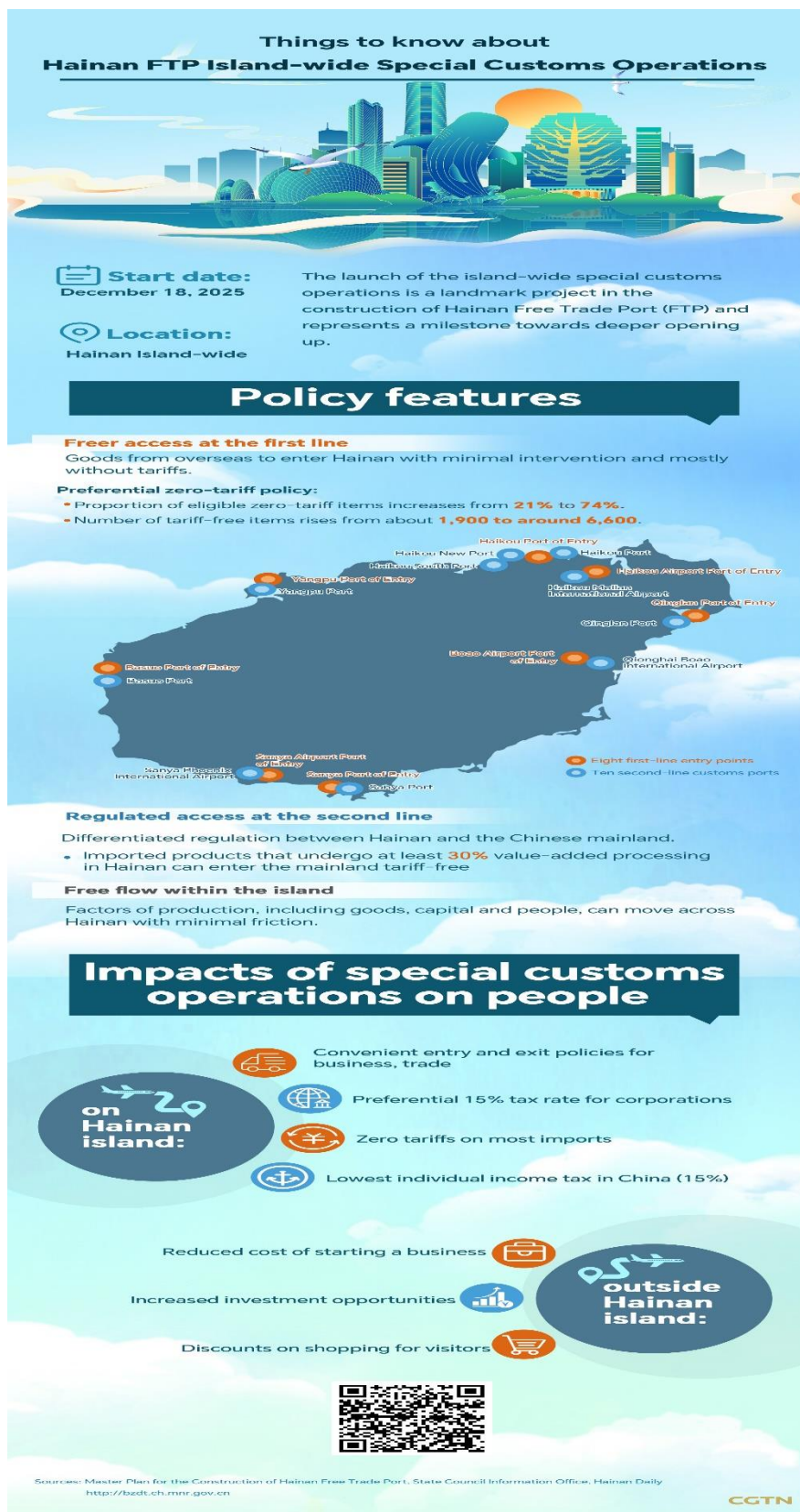
"خط دوم" که شامل ۱۰ بندر است، مرز گمرکی بین هاینان و سرزمین اصلی را تعریف می‌کند، جایی که کالاها تحت نظارت گمرکی استاندارد قرار می‌گیرند تا عدالت تضمین شود و از قاچاق جلوگیری شود.

چن یاجی، اقتصاددان مرکز دیپلماسی عمومی و گشایش هاینان، از موسسه ملی مطالعات دریای جنوبی چین، گفت: «دسترسی تعیین شده در خط دوم» سه دسته کلیدی را هدف قرار می‌دهد: واردات بدون تعرفه، محصولات با حداقل ۳۰ درصد ارزش افزوده پس از پردازش که واجد شرایط معافیت از تعرفه واردات هستند، و کالاهایی با محدودیت‌های تجاری کاهش‌یافته.

چن گفت: «عملیات گمرکی ویژه به خودی خود هدف نیست، بلکه ابزاری استراتژیک برای ایجاد کل جزیره به عنوان یک منطقه گمرکی ویژه مطابق با قوانین تجارت بین‌المللی است و از این طریق تجارت و سرمایه‌گذاری را تسهیل نموده و زمینه‌ای برای آزمایش اصلاحات و گشایش مداوم چین ایجاد می‌کند.»

طبق سیاست جدید، نسبت خطوط تعرفه (دسته‌های خاصی از محصولات در جدول گمرکی یک کشور که با کدهای عددی (مانند HS شش رقمی که به ۸ تا ۱۰ رقم گسترش یافته است) برای اعمال عوارض و پیگیری واردات تعریف می‌شوند) با محصولات

بدون تعرفه در منطقه آزاد تجاری هاینان از ۲۱ درصد به ۷۴ درصد و تعداد اقلام بدون تعرفه در هاینان از حدود ۱۹۰۰ به حدود ۶۶۰۰ افزایش می‌یابد که تقریباً تمام تجهیزات تولیدی و مواد اولیه را پوشش می‌دهد.

انتظار می‌رود این تغییرات، رقابت‌پذیری هاینان را به عنوان یک قطب تجاری کم‌هزینه و با راندمان بالا و یک نقطه ورود کلیدی برای کالاهای جهانی همراه با رویه‌های ساده‌شده‌ی ترخیص گمرکی، افزایش دهد.

کوی فن، استاد دانشگاه تجارت و اقتصاد بین‌الملل، عملیات گمرکی ویژه در سراسر جزیره را "جهشی حیاتی" برای منطقه آزاد تجاری هاینان برای دستیابی به بالاترین سطح گشایش در جهان خواند.

طبق طرح کلی ساخت بندر آزاد تجاری هاینان، این جزیره تا سال ۲۰۲۵ شاهد آزادسازی و تسهیل "اساساً تثبیت‌شده" خواهد بود، تا سال ۲۰۳۵ "بالغ‌تر" می‌شود و تا سال ۲۰۵۰ به یک مرکز تجاری معاف از عوارض با نفوذ جهانی تبدیل می‌شود.

کوی تأکید کرد که راه‌اندازی عملیات گمرکی ویژه در ۱۸ دسامبر گامی حیاتی در مراحل اولیه سیاست‌گذاری و توسعه نهادی منطقه آزاد تجاری هاینان است.

CGTN